

ΕΤΟΣ 52ον

29 Φεβρουαρίου 2004

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ.9 (2648)

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΑΣ

*«Ραββί, σύ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ,
σύ εἶ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ»*

Κάθε χρόνο, κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέρα τῆς ἐορτῆς τῆς Ὁρθοδοξίας, πού εἶναι ἀφιερωμένη καί στό ἔργο τῆς Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καλοῦμαστε νά κηρύξουμε, νά ἀποηγορευθοῦμε γιά τὴν πίστη μας, τὴ ζωὴ μας, τὴν ταυτότητά μας καί τὴν ἐλπίδα μας.

Στὴ σημερινὴ ἡμέρα, πού εἶναι ἡ ἐορτὴ τῆς εἰκόνας καί ἡ ἐορτὴ τῆς εἰκόνας εἶναι ἡ ἐορτὴ τοῦ ἀνθρώπου, εἰκόνας τοῦ Θεοῦ, ἔχουμε νά μαρτυρήσουμε περὶ τῆς Ἐκκλησίας ὡς πασχάλιας κοινότητας, πού πορεύεται πρὸς τὸ ἀτελεύτητο Πάσχα, περὶ τῆς Ἐκκλησίας ὡς εὐχαριστιακῆς κοινότητας, πού ἀναλαμβάνει στὴν προσευχὴ τῆς ὁλόκληρῆς τῆς ἀνθρωπότητας καί τὴν προσκαλεῖ νά λάβει μέρος στὴν Τριαδικὴ ἀγάπη. Ὅφειλομε νά μαρτυρήσουμε γιά τὸν ἄνθρωπο, τὴν κλήση του, τὴ σπίθα, τὴν νουὴ πού τὸν ἀρπάζει ἀπὸ αὐτὸν τὸν κόσμον καί τοῦ δίνει τὴ δύναμιν νά τὸ μεταμορφώσει. Ἔχουμε νά μαρτυρήσουμε ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι ἡ ἐλευθερία, ἡ χαρὰ καί ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου καί ὅτι ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νά τὸν γνωρίσει μὲ μία ἀδιαχώριστη ἀπὸ τὴν ἀγάπην γνώση, ἐνώνοντας τὸ πνεῦμα του καί τὴν καρδιά του μὲ τὸ Χριστό, «τὴν καρδιά τῆς Ἐκκλησίας», ὅπως ἔλεγε ὁ ἅγιος Νικόλαος Καβάσιλας.

Ἡ Ἐκκλησία: Σῶμα Χριστοῦ

Ὅταν γίνεται λόγος γιά τὴν Ὁρθοδοξία, γίνεται λόγος γιά τὸ πολυτιμότερο τῆς πίστεως καί τῆς ἐλπίδας, ἀλλὰ εἶναι δυνατό νά ὀριστεῖ ἢ νά περιγραφεῖ αὐτὸ πού μετέχει στό μυστήριο τοῦ Θεοῦ, σὴν θεία ζωὴ, σ' αὐτὴν τὴν ἀνεξάντλητη ζωὴ τοῦ Θεοῦ πού γεμίζει τὴν ἀνθρώπινον ὑπαρξὴν μας καί μέσα στὴν ἀμαρτία μας καί μέσα στὴν πτώση μας; «Εἶναι σχεδὸν ἀδύνατον νά ἀρχίσωμεν μὲ ἕναν ἀκριβῆ ὀρισμὸν τῆς Ἐκκλησίας διότι, πράγματι, οὐδεὶς ὀρισμὸς ὑπάρχει, ὁ ὁποῖος θὰ ἠδύνατο νά θεωρηθῆ ὅτι ἀποτελεῖ ἀνεγνωρισμένην δογματικὴν αὐθεντίαν. Δὲν δυνάμεθα νά εὐρωμεν ὀρισμὸν οὔτε εἰς τὴν Ἁγίαν Γραφήν, οὔτε

εις τούς Πατέρας, ούτε εις τās ἀποφάσεις ἢ τούς κανόνas τῶν Οἰκουμεικῶν Συνόδων, οὔτε εις τὰ μεταγενέστερα μνημεία. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι μᾶλλον πραγματικότηs τὴν ὁποίαν ζῶμεν, παρά ἀντικείμενον τὸ ὁποῖον ἀναλίσκομεν καὶ σπουδάζομεν» (π. Γεώργιος Φλωρόφσκυ).

Ἡ Ἐκκλησία εἶναι, κατὰ τὸν ἱ. Χρυσόστομο, «γένος ἓνα, Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων». Ὁ Χριστός εἶναι ὁ «ἐκκλησιαστήs μας» γιατί μᾶs συνάγει στοῦ Πανάγιο σῶμα Του ἀλλήλα καὶ ἡ Ἐκκλησία μας, γιατί γίνεται ὁ πνευματικὸs τύπος τῆs συνάξεώς μας. Νά γιατί δέν μπορεῖ νά ὑπάρξει ποτέ χωρὶς τὸν ἀληθινὸ Χριστὸ Ἐκκλησία, οὔτε πάλι νά στηριχθεῖ σέ καμμιά ἰδεολογία, ἔστω λεγομένη «χριστιανική». Γιατί εἶναι ἀδιάσπαστα συνυφασμένη μέ τὸ πρόσωπο τοῦ Θεοῦ Λόγου, τοῦ Σαρκωμένου Λόγου τοῦ Θεοῦ, τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, ὁ ὅλος Χριστός, ὄχι σῶμα χριστιανῶν ἀλλήλα σῶμα Χριστοῦ.

Τῆ χριστοκεντρικῆ αὐτῆ πραγματικότητῆ τῆs Ἐκκλησιαστικῆs κοινωνίας εἰκονίζει καὶ ἐκφράζει, ἀλλήλα καὶ πραγματώνει, μιά πράξη λειτουργικῆ, πού λαμβάνει χώρα στοῦ τέλοs τῆs Θ. Λειτουργίας. Πρόκειται γιά τῆ συστολή τῶν Τιμίων Δώρων στοῦ ἁγιο Ποτήριο. Ὁ Λειτουργὸs συστήλλει (συγκεντρώνει) μέσα στοῦ ἁγιο Ποτήριο, ὅ,τι ἄλλο ὑπῆρχε στοῦ Δισκάριο ἐκτός ἀπό τὸν Ἄμνο (τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου), δηλαδή τῆ μερίδα τῆs Θεοτόκου, τὰ τάγματα τῶν Ἀγγέλων καὶ Ἁγίων, τὰ μνημονευθέντα, ζῶντα καὶ τεθνεῶτα, μέλη τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, πού συνεπιτέλεσαν μέ τὸ Λειτουργὸ τῆ Θεῖα Λειτουργία. Ἔτσι ἡ ἐν Χριστῷ κοινωνία τῶν πιστῶν εἶναι ἤδη συναγμένη μέσα στοῦ ἁγιο Ποτήριο.

Ἡ Ζωὴ τοῦ Χριστοῦ

Ἡ ἔνταξή μας ὁμῶs στὴν ἐν Χριστῷ κοινωνία καὶ συνεπῶs στὴν ἐκκλησιαστικῆ ζωὴ προϋποθέτει ἓνα καὶ μοναδικὸ τρόπο. Εἶναι ἀπόλυτη ἀνάγκη ἡ ζωὴ τοῦ Χριστοῦ, ἡ χριστοζωὴ, σάν νέος τρόπος ὑπάρξεωs, νά γίνει καὶ δική μας ζωὴ. Αὐτὸ πραγματοποιεῖται, ὅταν μετὰ ἀπό ὀρισμένη πορεία, φθάσουμε στοῦ σημεῖο νά μὴ ζοῦμε πιά ἐμεῖs, ἀλλήλα νά ζεῖ μέσα μας ὁ Χριστός. Ὅλη αὐτὴ ἡ πορεία στή γλώσσα τῆs Ἐκκλησίας ὀνομάζεται πορεία θεώσεωs καὶ εἶναι ἡ ἴδια ἡ σωτηρία.

Ἡ κρίση καὶ τὸ σκάνδαλο

Αὐτὸ ἀκριβῶs εἶναι καὶ τὸ ἀποφασιστικὸ καὶ ὀριακὸ σημεῖο. Ἡ ἔκπτωση τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τὸ δρόμο αὐτὸ. Ἡ ἁμαρτία τοῦ κόσμου δέ θέλησε νά δεχθεῖ τὸ Χριστὸ ὡs κέντρο ὀλων τῶν γεγονότων. Οἱ συνέπειες ἀπό μιά τέτοια ἀποδοχή πού εἰσχωροῦν βαθιά στή ζωὴ, ἀλλοτριώνουν τελικὰ τὸν ἴδιο τὸν ἀνθρωπο κανοντάs τὸν νά ἠησμονήσει τῆ θεῖα του καταβολή καὶ τὸν προορισμὸ του.

Ἔτσι τὸ τελικὸ νόημα τῆs σημερινῆs μας κρίσεωs εἶναι ὅτι ὁ κόσμος μέσα στοῦ ὁποῖο πρέπει νά ζήσει σήμερα ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία δέν εἶναι ὁ κόσμος τῆs, οὔτε ἀκόμη περισσότερο κάποιος οὐδέτερος κόσμος, ἀλλήλα ἓνας κόσμος πού τὴν προκαλεῖ στήν οὐσία καὶ τὴν ὑπαρξή τῆs, ἓνας κόσμος πού προσπαθεῖ συνειδητὰ ἢ ἀσυνειδητὰ νά τὴν μετατρέψει καὶ νά τὴν μειώσει.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκείνον τόν καιρόν, ἤθελε ὁ Ἰησοῦς νά μεταβῆ εἰς τήν Γαλιλαίαν καί βρῖσκει τόν Φίλιππον καί τοῦ λέγει, «Ἀκολούθησέ με». Κατήγετο δέ ὁ Φίλιππος ἀπό τήν Βηθσαϊδά, ἀπό τήν πόλιν τοῦ Ἄνδρέα καί τοῦ Πέτρου. Ὁ Φίλιππος εὐρίσκει τόν Ναθαναήλ καί τοῦ λέγει, «Εὐρήκαμε ἐκεῖνον, διὰ τόν ὁποῖον ἔγραψε ὁ Μωϋσῆς εἰς τόν νόμον καί οἱ Προφῆται, τόν Ἰησοῦν, τόν υἱόν τοῦ Ἰωσήφ ἀπό τήν Ναζαρέτ». Καί ὁ Ναθαναήλ τοῦ εἶπε, «Εἶναι δυνατόν ἀπό τήν Ναζαρέτ νά προέλθῃ κανένα καλό;». Λέγει εἰς αὐτόν ὁ Φίλιππος, «Ἔλα νά ἰδῆς». Εἶδε ὁ Ἰησοῦς τόν Ναθαναήλ νά ἔρχεται πρὸς αὐτόν καί εἶπε, «Νά ἔνας ἀληθινός Ἰσραηλίτης, εἰς τόν ὁποῖον δέν ὑπάρχει δόλος». Ὁ Ναθαναήλ τοῦ εἶπε, «Ἀπό ποῦ μέ γνωρίζεις;». Καί ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπεκρίθη, «Πρὶν σέ φωνάξῃ ὁ Φίλιππος, σέ εἶδα νά εἶσαι κάτω ἀπό τή συκιά». Ὁ Ναθαναήλ τοῦ λέγει **«Ραββί, σὺ εἶσαι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ»**. Ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπεκρίθη, «Ἐπειδὴ σοῦ εἶπα ὅτι σέ εἶδα κάτω ἀπὸ τή συκιά, πιστεύεις; Θά ἰδῆς μεγαλύτερα πράγματα ἀπὸ αὐτά». Καί προσέθεσε, «Ἀλήθεια, ἀλήθεια, σὰς λέγω, ἀπὸ τώρα θά βλέπετε τόν οὐρανὸν ἀνοιγμένον καί τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ νά ἀνεβαίνουν καί νά κατεβαίνουν πρὸς τόν Υἱόν τοῦ ἀνθρώπου».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀληβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Ἔρχου καί ἴδε

Τό ἐρώτημα συνεπῶς εἶναι εὐνόητο: τί μπορεῖ νά γίνει σήμερα; Πρώτιστη ἀνάγκη εἶναι νά βιώνεται ἡ ἐσχατολογικὴ αὐτοσυνειδησία τῆς Ὁρθοδοξίας καί στή σημερινή ιστορικὴ πραγματικότητα. Πῶς δηλαδή θά λειτουργήσουμε ὅλοι μαζί καί ἡ ἐκκλησιαστικὴ μας ζωὴ, ὀρθόδοξα μέσα στὰ σημερινὰ κοινωνικά δεδομένα.

Τό σημερινὸ Εὐαγγέλιο μᾶς προσκάλεσε καί προκάλεσε: « Ἔρχου καί ἴδε». Καί ἂν αὐτός ὁ ἐρχομὸς μας εἶναι πορεία ταπεινὴ καί καθαρὴ, πού θά περνᾷ μέσα ἀπὸ τὴ πνευματικὴ καί μυστηριακὴ ζωὴ τῆς ἐνορίας μας, τῆς Ἐκκλησίας μας, τότε θά ὀδηγηθοῦμε στὴν ἐνότητα φρονήματος καί στὴν ἐν Χριστῷ αὐξησι καί ἀναγέννησίν μας, ὥστε ὁ καθένας ἀπὸ μᾶς νά μπορέσει νά πεί τοῦτον τὸ λόγον, ὅπως στό σημερινὸ Εὐαγγέλιο ὁ Ναθαναήλ: «Ραββί, ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς εἶ».

† Ὁ Φ. Ἀ.

29 Φεβρουαρίου 2004: ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ)

Ἀνάμνησιν ποιούμεθα τῆς ἀνασπλώσεως τῶν ἁγίων καί σεπτῶν εικόνων,

Κασσιανοῦ ὁσίου καί ὁμολογητοῦ τοῦ Ρωμαίου.

Ἦχος: δ΄ – Ἑωθινόν: Δ΄ – Ἀπόστολος: Ἑβρ. ια΄ 24-26, 32-40 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. α΄ 44-52.

Ἡ ΕΠΙΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 7 Μαρτίου, Β΄ Τῶν Νηστειῶν.

Ἀπόστολος: Ἑβρ. α΄ 10 - β΄ 3 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. β΄ 1-12.

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΠΡΟΣΕΥΧΕΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ

Ἡ ἑβδομάδα πού κορυφώνεται στήν Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας ἔχει ὀριστεῖ ἀπό τήν Ἐκκλησία μας ὡς χρόνος κατά τή διάρκεια τοῦ ὁποίου καλοῦνται τά μέλη τῆς νά συγκεντρώνουν μέ ιδιαίτερη προσοχή τή σκέψη τους στό ἔργο τῆς Ἱεραποστολῆς. Τούς ζητεῖται ἀπό τό ὑπέρημα ἢ τό περίσσευμά τους νά ἐνισχύσουν ὑλικά τό μεγάλο αὐτό ἔργο, πού ἔχει τόσες συγκεκριμένες κι ἐπείγουσες ἀνάγκες. Εἶναι κι αὐτό μιᾶ μορφῆ κοινωνίας τῆς ἀγάπης πού μεταποιεῖται σέ πνεῦμα. Τούς ζητεῖται ὅμως ιδιαίτερα νά συμπαρασταθοῦν στήν Ἱεραποστολή μέ τήν προσευχή τους. Καί τά δύο αὐτά αἰτήματα πού ἀπευθύνει ἡ Ἐκκλησία στόν πιστό λαό μαρτυροῦν ἀπό μιᾶ ἄλλη πάλι πλευρά τήν καθολικότητά τους, μιᾶ καί τά βρίσκουμε στήν παράδοση ἀπό τήν ἐποχή κιόλας τῶν Ἀποστόλων.

Οἱ Πράξεις τῶν Ἀποστόλων μᾶς διηγοῦνται στό Δ΄ κεφάλαιο ὅτι, ὅταν τό Συνέδριο τῶν Ἰουδαίων ἀφῆσε ἐλεύθερους τοὺς ἀποστόλους Πέτρο καί Ἰωάννη, ἀπειλῶντας τους ὅμως μέ τιμωρίες ἂν συνέχιζαν νά κηρύττουν, αὐτοί γύρισαν στοὺς ἀδελφούς καί τοὺς ἀνακοίνωσαν τά καθέκαστα. Τότε ἡ Ἐκκλησία ξέσπασε σέ προσευχή, πού τό κύριο αἶτημά τῆς ἦταν νά ἐνισχύσει ὁ Θεός τοὺς Ἀποστόλους «μετά παρρησίας πάσης λαλεῖν τόν λόγον σου» (δ΄ 29). Καί τό αἶτημα αὐτό εἰσακούστηκε. Γιατί ἀμέσως μετά, μᾶς λένε οἱ Πράξεις, ὁ τόπος πού προσεύχονταν σάλεψε καί «ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος Ἁγίου, καί ἐλάλουν τόν λόγον τοῦ Θεοῦ μετά παρρησίας» (δ΄ 31).

Αὐτή ἡ ζωντανή ἐμπειρία τῆς Ἐκκλησίας πάνω στή δύναμη τῆς προσευχῆς ἔκαμε τοὺς Ἀποστόλους νά ζητοῦν αὐθόρμητα ἀπό τοὺς πιστοὺς νά τοὺς συμπαραστέκονται μέ προσευχές στό ἔργο τῆς Ἱεραποστολῆς. Αὐτό ἐννοεῖ ὁ ἀπ. Παῦλος, ὅταν λέει: «Τό λοιπόν προσεύχεσθε, ἀδελφοί, περὶ ἡμῶν, ἵνα ὁ λόγος τοῦ Κυρίου τρέχη καί δοξάζεται, καθὼς καί πρὸς ὑμᾶς» (Β΄ Θεοσ. γ΄ 1).

Ὁ ἱεραπόστολος, ἔστω κι ἂν ἔχει κληθεῖ προσωπικά ἀπό τόν ἴδιο τὸ Χριστό, ὅπως ὁ ἀπ. Παῦλος, δέν ἐνεργεῖ ποτέ ὡς μονάδα, σάν ἓνα εἶδος ἀκροβολιστί, ἀλλ' εἶναι ἐνταγμένος στήν Ἐκκλησία, δηλαδή στό σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Ἔτσι τό ἔργο του, ὅσο κι ἂν διακρίνεται ἀπό μεγάλα κατορθώματα, δέν εἶναι δικό του, ἀλλά τῆς Ἐκκλησίας. Τῆς Ἐκκλησίας πού προσεύχεται γι' αὐτόν. Τῆς Ἐκκλησίας πού φυτεύεται ἀπό αὐτόν. Τῆς Ἐκκλησίας πού διαρκῶς εὐρύνεται γιά νά περιλάβει σωτηριολογικά στοὺς κόλπους τῆς ὅλο τόν κόσμο, ὥστε νά τόν μεταποιήσει σέ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Ἡλίας Βουλγαράκης (†)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Φαναρίου κ. Ἀγαθάγγελος.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Ἴντερνετ: <http://www.apostoliki-diakonia.gr>